

पानी दूर करना.....

माडकलवाल्याना त्रास दऊन .

तर उद्या माडकल दुकानात अमला पदाथ आण दारू सुद्धा विक्रयाचा परवानगी दिली जाईल. आता या प्रकरणी चौकशीचे आदेश देण्यात आले असून चौकशी अधिकाऱ्यांनी आपला अहवाल सरकारकडे पाठवला आहे. अन्न व औषध प्रशासनाकडून मेडिकलचे दुकानांचे परवाने मिळवण्यासाठी अनेक कठोर निकष आहेत. त्यात विविध कॉलम असतात, पण परवाने देताना कुठल्याही निकषांचा विचार केला जात नाही. काही दुकाने तर इतक्या खराब जागेत आहेत की त्यांना परवानगी कशी मिळाली तेच कळत नाही. त्यापैकी वसई पुरवेकडील एव्हरशाईन सिटी येथील मेडिकल दुकानाची स्थिती खूपच खराब आहे, तर नालासोपारा येथील नेमिनाथ हॉस्पिटल मधील मेडिकल स्टोर तर चक्र सुरक्षा रक्षकाच्या पत्राच्या शेंड मध्ये आहे जे कुठल्याही निकषात बसत नाही. विरार पश्चिमेकडील आगाशी येथे तर फर्निचर, फ्रीज यापैकी काही नसलेल्या मेडिकल स्टोअरला परवानगी देण्यात आली होती. मात्र नंतर तक्रारी आल्यावर परवाना काढून घेण्यात आला. नालासोपाऱ्यातील आचोले येथील एका सुशिक्षित भूमीपुराने मेडिकल स्टोरसाठी अर्ज केला. पण एफडीएच्या अधिकाऱ्यांचे खिसे गरम करण्यासाठी त्याच्याकडे पैसा नसल्याने त्याचा अर्ज ना मंजूर करण्यात आला. वसई तालुक्यात आज १२०० ते १३०० मेडिकल स्टोर्स आहेत. पण त्यांना एफडीएवाले कशा प्रकारे छळतात याच्या बन्याच कहाण्या आता हळूहळू बाहेर येत आहेत. वार्षिक ऑडिटसाठी जेव्हा फूड ॲण्ड ड्रॉसचे अधिकारी जातात तेंव्हा ऑडिटसाठी जे १८ कॉलम असतात त्यात काही ना काही चुका काढून त्याला नोटीस दिली जाते आणि परवाना रद्द करण्याची धमकी दिली जाते. त्यामुळे बिचारा दुकानदार सेटलमेंट करायला तयार होतो आणि त्याच्याकडून मग हजारो रुपये उकळते जातात अशी माहिती नाव न सांगण्याच्या अटीवर एका मेडिकल स्टोरबाल्याने दिली आहे. या प्रकरणे आमच्या प्रतिनिधीने उपायुक्त मुंदंडा साहेबांशी संपर्क साधला असता त्यांची चौकशी झाल्याची माहिती त्यांनी लपवली आणि मला यातले काहीच ठाऊक नाही असे म्हणत हात झटकले. या लोकांच्या याच ब्रष्टाचारामुळे सरकारने औषधाच्या भेसक्टी विरुद्ध जे कठोर कायदे केलेले आहेत त्याचा आधार घेऊन भेसळयुक्त औषधांची विक्री करणाऱ्या एखाद्या मेडिकल दुकानदाराला एफडीएच्ये अधिकारी ब्लॉकमेल करून त्यांच्याकडून मोठी रकम वसूल करू शकतात आणि त्यांनी विकलेल्या भेसळयुक्त औषधाने एखाद्या रुणाचा जीव जाऊ शकतो. म्हणूनच सरकारने या गंभीर प्रकरणाकडे लक्ष देऊन रिटेल केमिस्ट ॲण्ड ड्रगिस्ट असोसिएशनने केलेल्या आरोपांची उच्च स्तरीय चौकशी करून एफडीएच्ये वसुलीबाज अधिकारी आरती कांबळे, प्रविण राऊत आणि उपायुक्त मुंदंडा यांच्यासह या रैकेटमधील सर्वांची कसून चौकशी करावी अशी मागणी अन्न व औषध प्रशासन विभागाच्या आयुक्तांकडे केली आहे. दम्यान अशा प्रकारचे घाटोले करून वाममागणीने बेनामी संपत्ती जमवणाऱ्या या ब्रष्ट अधिकाऱ्यांची सीबीआ किंवा सीआयडी मार्फत चौकशी करावी अन्यथा आप्ही स्त्यावर उतरू अशा इशारा रिलेट केमिस्ट ॲण्ड ड्रगिस्ट असोसिएशनच्या अध्यक्षांनी दिला आहे.

आरोपी पत्नीला अटक करण्यात आली आहे, तर तिचा हिरेस

आरोपा पत्नाला अटक करण्यात आला आहे, तर तिचा हरा काळा आहे. तालुक्यातील कांबागावच्या हृदीतील पाणीपाडा इंथें प्रेम संबंधाच्या संशयातून पत्नीने साथीदाराशी संगनमत करून पतीची राहत्या घरताच हत्या केल्याची धक्कादायक घटना घडली आहे. याप्रकरणी निजामपूर पोलीस ठाण्यात हव्येचा गुन्हा दाखल करून पोलिसांनी पत्नीला अटक केली आहे. तर तिचा साथीदार फरार झाला असून पोलीस त्याचा शोध घेत आहे. संजय काशिनाथ पाणी (वय ३८) असे हत्या झालेल्या पतीचे नाव आहे. तर सविता संजय पाणी (वय ३५) असे अटक केलेल्या पत्नीचे नाव आहे. तर अक्षय हरिचंद्र काळण (रा. बडपा, भिवंडी) असे फरार आरोपीचे नाव आहे. याबाबत अधिक माहिती अशी की मृतक संजय हा आरोपी पत्नीसोबत भिवंडी तालुक्यातील कांबागावातील पाडऱ्यावर राहत होता. त्यातच आरोपी अक्षय हा पत्नी सविता हिचा मानलेला भाऊ आहे. असे आरोपी सविता नेहमी सांगत होती. मात्र मृतक संजय याला या दोघांचे प्रेमसंबंध असल्याचा संशय येत होता. यावरून मृतक संजय व आरोपी अक्षयमध्ये वाद होऊन त्याला घरी येण्यास मनाई केली होती. तरी देखील आरोपी अक्षय हा मृत संजय याच्या घरी नेहमीच येणे जाणे असायचे त्यावरून पुन्हा मृत संजय व पत्नी सविता यांच्यात कडाडून भांडण होत होते. त्यातच शनिवारी रात्रीच्या सुमारास पती संजय व पत्नी सविता यांच्यात पुन्हा वाद सुरु असतानाच आरोपी अक्षयने सविता हिच्या मदतीने संजय याची गळा आवळून घरातच हत्या केली. होती याप्रकरणी निजामपूर पोलीस ठाण्यात आरोपी पत्नी सविता व अक्षय या दोघांच्या विरोधात रविवारी हत्येचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. मृत संजय याची पत्नी सविता हिला पोलिसांनी अटक केली असून सोमवारी तीला न्यायालयात हजर केले असता न्यायालयाने १४ ऑक्टोबर पर्यंत पोलीस कोठडी सुनावली आहे. तर आरोपी अक्षय हा फरार असून निजामपूर पोलीस त्याचा शोध घेत असल्याची प्रतिक्रिया निजामपूर पोलीस ठाण्याचे गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक तथा तपास अधिकारी दिप बने यांनी दिली आहे.

खंडूचा दिलदारपणा लोकांच्या नजरेत...

दिसला. घराला बाहेरुन कुलूप लावलेले होते. बंदू ने आजूबाजूला चौकशी केली तेव्हा शेजान्यांनी खंडूची खोली गेली दोन तीन दिवस झाले बंदच आहे. तसेच तो ही काही डोळ्यांनी दिसला नाही असे सांगितले. त्यामुळे बंदूला टेण्शन आले. खंडू दादा काही न सांगता कुठे बेपत्ता झाला? असे बडबड बंदूने दरवाजाचे कुलूप तोडून घरात प्रवेश केला. तेव्हा बंदूला धक्का बसला. बंदूचा भाऊ खंडू हा घरात रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेला होता. समोरील ते भयंकर दुश्य बघून बंदू क्षणभर बेशुद्ध पडला. त्याची मती गुंग झाली. त्याही परिस्थितीत स्वतः ला सावरत त्याने तडक देवनार पोलीस ठाणे गाठले. या घटनेची माहिती त्याने पोलिसांना दिली. तो दिवस होता. २१ सप्टेंबर २०२१ चा. वेळ होती दुपारी १२ची. त्यादिवशी देवनार पोलीस ठाण्यात दिवस पाळीला कर्तव्यदक्ष अधिकारी म्हणून पोलीस निरीक्षक हरिभाऊ बानकर हे काम पाहत होते. घटनेची माहिती मिळताच त्यांनी देवनारचे वरीष पोलीस निरीक्षक सावळाराम आगवणे यांच्या कानावर ही माहिती घातली. तातडीने सर्व अधिकारी आणि गुन्हे प्रकटीकरण स्टॉप घटनास्थळी रवाना झाले. घटनास्थळी परिमंडळ ६चे पोलीस उपायुक्त कृष्णकांत उपाध्याय व सहाय्यक पोलीस आयुक्त एम . एम . मुजावर हे देखिल दाखल झाले होते. वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीसांनी घटनास्थळी भेट देऊन मुदेहाची पाहणी केली असता मृतक खंडू याचा धारदार शस्त्राने मान चिरून तसेच त्याच्या शरीरावर वार करून निर्घृण हत्या करण्यात आल्याचे स्पष्टपणे दिसून येत होते. पोलिसांनी दिसत्या परिस्थितीचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी रुणालयाकडे रवाना केला. दरम्यान फिर्यादी बंदू मारुती दहिभाते (वय ४४) यांनी प्रत्यक्ष पोलीस ठाण्यास येऊन, त्यांचा भाऊ खंडू मारुती दहिभाते (वय ४६), घंदा नोकरी, रा. भिमवारी, न्यू गौतम नगर, गोवंडी, मुंबई ४३ याचा कोणीती अज्ञात इसमाने अज्ञात कारणासाठी धारदार हत्याराने मानेवर वार करून जीवे ठार मारून रुमला बाहेरुन कुलूप लावून निघून गेल्याबाबत तक्रार दिल्याने देवनार पोलीस ठाण्यात दि. २१ सप्टेंबर रोजी गु.र.क्र. ६६२/२०२१ कलम ३०२ अन्वये गुन्हा दाखल करून तपास सुरू करण्यात आला होता. दरम्यान एका इसमाची निर्घृणपणे हत्या करण्यात आल्याने परिसरात खळबळ उडाली होती. आजूबाजूला भितीचे वातावरण पसरले होते. ही हत्या कोणी, का आणि कशासाठी केली असावी? याचा शोध घेण्यासाठी पूर्व प्रादेशिक विभागाचे अपर पोलीस आयुक्त विंद्र मिश्र, परिमंडळ ६ चे पोलीस उप आयुक्त कृष्णकांत उपाध्याय, देवनार विभागाचे सहाय्यक पोलीस आयुक्त

बातम्या

सोमवार दि. १८ ऑक्टोबर २०२९ ते शनिवार दि. २४ ऑक्टोबर २०२९ **ग्राहीम का संदर्भ**

घाबरून तो त्याला भट्ट हाता. जळगाव यथे एका पाराचताच्या घरा ते नेवून तिचे हातपाय बांधून त्याने तिच्यावर अत्याचार केला. ती पोंगी स्टेशनला जावू नये म्हणून त्याने तिला तिच्या गावी खासगी वाहनाने ने सोडले. भेदरलेल्या राजकुमारीने हा सर्व प्रकार घरातील सदस्यांना केला. त्यांनी तिला धीर देत पोलिस स्टेशनला तक्रार दाखल करण्यासाठी तिला सांगितले. घरातील आईवडील व भावाने घिर दिल्याने तिचा जिव भांडपडला. तिने जळगाव एमआयडीसी पोलिस स्टेशन गाठत जळगाव सामरुण्यालयात नोकरीला असलेल्या संपत लक्षण मल्हाड याच्या विरुद्ध दुखाखल केला. सदर गुन्हा भाग ५ गु.र.न. ६५३/२१ भा.द.वि. ३७६, ५ नुसार दाखल करण्यात आला. पुढील तपास पो.नि. प्रताप शिकारे यांची मार्गदर्शनाखाली सहायक पोलिस निरीक्षक प्रमोद कठोरे व त्यांचे सहकाऱ्हे. कॉ. सनी सोनार व प्रदीप पाटील करत आहेत. (या कथेतील पिंडी राजकुमारी हे नाव कात्पनिक आहे.)

मध्यरात्रा दराडखाराना त्याचा धाता

बुधवार दि. २२ सप्टेंबर २०१९ राजा रत्ना नऊ वाजच्या सुमारी दोघांनी जेवण आटोपले. त्यानंतर दोघे जण झोपी गेले. रत्नी बारा वाजेच्या सुरु झालेल्या २३ सप्टेंबरच्या मध्यरात्री व पहारेच्या दरम्यान अचानक संयंना त्यांच्या घराचा दरवाजा ढकलण्याचा आवाज आला. घराचा पलंगाजवळ असलेल्या दरवाजाची कडी त्यांनी लावली होती. मात्र घराचा समोरचा दरवाजा लागत नसल्यामुळे त्याला बीट लावून त्यांनी बंद वे होता. काही वेळांने हिरुबाई यांना देखील आपल्या घराचा दरवाजा ढकलण्याचा आवाज आला. मात्र घराबाहेर बांधलेला बैल कदाचीत सुमारी असेल असे त्यांना वाटले. त्यामुळे त्यांनी त्याकडे फारसे लक्ष दिले नाही. थोड्यावेळांने पुन्हा दोघांना दरवाजा ढकलण्याचा आवाज आला. असे हिरुबाई यांनी धडपड करत अंथरणातून उठत दरवाजाकडे जावून काय प्रयत्न करावा आहे ते बघण्याचा प्रयत्न केला. त्यावेळी तिन इसम अचानक त्यांच्या घरात आल्या आल्या त्यांनी घरातील वस्तूंची पाहणी सुरु केली. आपल्या घरात अचानक आलेल्या तिघा अनोळ्यांनी लोकांना बघून हिरुबाई घाबरल्या. आलेल्या तिघापैकी एकाने हिरुबाईचे तोंड दाबले. त्यामुळे हिरुबाई अजून घाबरल्या. इतर दोघांनी घरातील वस्तूंची उलथापालथ करण्यास सुरु केली. एका जणाकडे धारादार हत्यार बघून हिरुबाईच्या मुखातून शव निघेनासा झाला. या गोंधळाच्या आवाजाने गाढ झोपेत असलेल्या संखे खैरनार यांना जाग आली. समोर असलेल्या सर्वांना बघून त्यांनी दरडावणी देली.

तिला त्याच्या आळखान तिला काहा रकमत वेकल होत. त्यावळी तिला काही एवढे समजत नव्हते. पुढे ती या धंदयात रूळल्यावर गोकुळ नगरात ती काजल भाभी नावाने फेमस झाली. तिच्याकडे बसायला लांब लांब ही तरुण वर्ग येत होता. ती त्याना त्याच्या मनाप्रमाणे सर्विस देत होती. ती कधीच कोणाला नाराज करत नसल्याने तिच्याकडे गिन्हाईक वाढले होते. ती ज्या खोलीत मालकीणीकडे राहत होती. त्या मालकीणीला ही तिच्याकडून फायदा होत होता. गोकुळनगरातील एका इमारतीत काजल राहत असल्याने आणि तेथे सोयी सुविधा ही चांगली असल्याने कस्टमर ही गोकुळ नगर फिरून तिच्याकडे बसायला येत होते. त्यामुळे तिचा चांगलाच भाव वधारला होता. एका कस्टमराला एका शॉटसाठी ती ३०० रूपये घेवू लागली होती. तिच्या जवानीच्या मानाने तिचा दर ही जास्त नव्हता. त्यामानाने ती सर्विस ही देत होती. अलिकडच्या काही वर्षात त्याच इमारतीत तिने आपले वेगळेच बस्तान बसविले होते. ती धंदा करता करताच ती आता मालकीण बनली होती. तिच्या अंडरखाली आता पाच दहा मुलीन महिला होत्या. ती त्याचेकडून धंदा करून घेत होती. त्यातले कमिशन ती घेत होती. नाईटला जर कोणाला पाठवले तर त्यावेळी त्या महिलेकडून तिला ५०० ते १००० रूपये सहज मिळत होते. बघता बघता तिने या धंद्यात बकळ पैसा मिळवलेला होता. तिच्याकडे एक रेगुलर कस्टमर घेत होता. त्याचे नांव जुनेद होते. तो खाणभाग खामकर गळीतील होता. तो तिच्यावर मनापासून प्रेम करीत होता. काजल त्याला आवडलेली असल्याने तो काजलकडे गोकुळनगरात आला की तिच्याकडे बसत होता. तो तिच्याकडे नाईटसाठी ही थांबत होता. त्यातून त्या दोघांचे प्रेमसंबंध फुलत होते. ती ही त्याच्यावर प्रेम करत होती. गेल्या एक दोन वर्षांपासून तो गोकुळनगरात तिच्याकडे राहत होता. तिने आता त्याला आपला नवरा मानला होता. त्यामुळे त्याचे संबंध वाढले होते. या वाढलेल्या संबंधातून त्याने तिच्याकडून हात उसणे दोन लाख रुपये ही घेतले होते. हे पैसे घेवेली त्याने तिला लवकरच मी तुझे पैसे परत देतो असे सांगितले होते. गेल्या वर्षांपासून काजल ही त्याला हात उसणे दिलेले पैसे परत मागत होती. जुनेद हा काही कामधंदा करीत नसल्याने त्याच्याकडे इतकी मोठी रक्कम परत दग्यायला ही नव्हते. त्यामुळे त्या दोघात आता दरोज या कारणातून भांडणे होत होती. त्यातच अलिकडील काही दिवसात काजलच्या बहिणीची दोन मुले ही तिच्याकडे राहयला आली होती. त्यामुळे त्याला त्या दोन्ही मुलाचा अडथळा वाटत होता.

याजरापा बाहुग्न हां पासांपत्रा रोहा जेतूपान रो दांहा मुलाना तो नाशकला पाठवून दे म्हणून संगंत होता. कुठला विषय तो कुठे तरी भांडणात नेऊन ठेवत होता. ती त्याच्याकडे दोन लाख रुपये मागू लागली की तो त्यांचे दोन्ही मुलांचा विषय काढत होता. खेरे तर तो तिच्याबोरबर फुकटच मजाक मारत होता. ती ही त्याला नवराच मानत असल्याने तसले काही मनात ठेवत नव्हती. तिने ही प्रेमाच्या भरात त्याला पाहिजे तसे सुख दिले होते. तो तिच्या जवानीवर तुटून पडत होता. तिला तो आपल्या धाकात ठेवण्याचा प्रयत्न ही करत होता. खेरे तर ती एक मुरलेली वेश्या होती. तिने त्याला जसे पैसे हात उसणे दिले होते. तसे ती त्याच्याकडून परत पैसे कसे काढून घ्यायचे हे तिला चांगलेच माहित होते. पण तिने त्याला नवरा मानलेला असल्याने ती गप्प राहत होती. पण याचा अर्थ जुनेद वेगळा काढत होता. ती पराराज्यातून इथे धंदा करायला आली आहे. आपल्या शिवाय तिला कुणी वाली नाही त्यामुळे आपण तिला पैसे परत दिलो काय नाही काय अशा विचारात तो होता. त्या दोघांची भांडणे सुरु झाली की अखेडे गोकुळनगर जमा होत होते. भांडणत तो दारू पिऊन तेथे दिंगाणा घालू लागला की काजल त्याला मारहाण करीत होती. ती त्याला मारहाण करीत असताना आजुबाजूचे काही गुंड तरुण ही काजलची बाजू घेऊन जुनेद याला मारहाण करीत होते मार खाऊन ही तो परत तिच्या जवळच पडून राहत होता. तो सारखा दंगा मस्ती करीत असल्याने त्याच्या वागण्याचा विपरीत परिणाम काजलच्या धंदयावर होत होता. त्यामुळे ती त्याला तेथून हाकलून लावण्याचा प्रयत्न करीत होता. तो तेथून गेला की परत काही वेळात तेथे येत होता. सोमवार दि. ११ ॲक्टोंबर रोजी रात्रीच्या सुमारास जुनेद हात तिच्याकडे दारूच्या नशेत आला. आल्या आल्या त्याने तिच्या बहिणीच्या मुलाच्यावरून त्याने तिच्याबोरबर भांडण काढायला सुरुवात केली. तो भांडण करीत असताना तिने धंद्याची वेळ असल्यानेत त्याला घरात बोलावून घेतले. उगाच बाहेर दिंगाणा नको, तो दिंगाणा करू लागला की नाईटला येणारे कस्टमर येणार नाहीत असा तिने विचार केला. तो तिच्या रुमध्ये आल्यावर तिने त्याच्या दोन कानाखाली लावून त्याला दोन लाख रुपये परत मागितले त्याला अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत पहिले दोन लाख रुपये दे नंतर त्या मुलाचे बोल. त्याला शिव्या देत तिने तू माझा लग्नाचा नवरा नाहीस त्यामुळे माझ्यावर वर्चस्व दाखवू नकोस तुझ्यासारखे मी दहा जणांना माझ्यांची खाली बांधून फिरते असे खडे बोल सुनावले त्यामुळे तो जास्तच तिच्यावर चिडला. वरच्या मजल्यावरील खोलीत ते दोघेच असल्याने त्याचेत हाणामारी दूर सुरु झाली होती. जुनेदने जास्त दारू ढोसली असल्याने त्याच्या रागाचाचा पारावर उरला नाही. भांडणात त्याने तिच्या गळ्यातील ओढणीने तिचारे जोरात गळा आवळला. ती त्यातून सुरण्याचा प्रयत्न करीत असताना त्याने पुर्ण ताकदीने तिचा गळा आवळून धरला. त्यासरशी ती तडफडत खालीपास पडली. ती निपचीप गार पडली असल्याने तो घाबरला. आपण गळा आवळल्याने तिचा मृत्यु झाला आहे हे त्याने ओळखले होते. आता आपली काही खेरे नाही, यातून सुरण्याचा त्याने केविलवाणी प्रयत्न केला. तिचाचे खुनाचा प्रकार उघडकीस येवू नये म्हणून त्याने तिचा मृतदेह त्याच ओढणीने गळफास घेतलेल्या स्थितीत अडकविला. हे करीत असताना काजलच्या बहिणीचे दोन्ही मुले तेथे आले असता त्यांना समरेच्या प्रकार बघून धक्का बसला. जुनेदने त्या दोघांना धमकावत गप्प बसण्यास सांगून हा प्रकार कोणाला सांगितल्यास त्याना ही मारून टाकण्याची धमकी दिली. त्यानंतर तो तेथून कोणाला काही न सांगता पक्कू गेला. दुसऱ्या दिवशी सकाळी शेजाच्याच्या लक्षात हा प्रकार आला. काजल हिने आत्महत्या केली असावी असेच याना ही वाट होते. त्यांनी या घटनेची माहिती लगेच विश्रामबाबां पोलीस स्टेशनला दिली. पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले होते.

दोन लाखांवरुन दोघांतला वाद खूपच...

त्याच्याकडे गिन्हाईक जास्त हे या धंदयातील समीकरण असल्याने कोवळ्या वयातील म्हणजे अगदी १३-१४ वर्षांच्या मुलीपासून ३५-४०शीतील महिलाकडून ती मालकीण धंदा करून आपले प्रस्थ निर्माण करते. त्याचबरोबर ती त्या तेथे वर्चस्व राहवे म्हणून चार दोन गुंड तर हाताशी धरते किंवा एखाद्याला नवरा मानून त्याला ठेवून तर घेते. सांगलीतील या दोन्ही नगरात बन्याच वेळेला मारामारी, खुनासारखे प्रकार घडले आहेत म्हणून हे दोन्ही परिसर संवेदनशील परिसर म्हणून ओळखले जातात. या वेश्या अडूच्यावर कोणत्या ना कोणत्या कारणातून अघटित अशा घटना घडत असतात. मंगळवार दि. १२ ऑक्टोबर रोजी सकाळी गोकुळनगर येथील काली उर्फ काजल मोहन गुदरावत या ३५ वर्षीय महिलेचा तिच्याच ओढणीने गळा आवळून तिच्या मानलेल्या नव्याने खून केला असलत्याचे उघडकीस आले.

तिचा खून करून त्याने तिच्या आत्महत्येचा बनाव केला. परंतु पोलीस तपासात ही आत्महत्या नसून खून असल्याचे सप्ष्ट झाल्याने पोलीसांनी काजलच्या खून प्रकरणी संशयीत आरोपी जुनेद अब्दुलवाहीद सवार याला अटक करून ताब्यात घेतले. काली ऊर्फ काजल ही मुळवी राजस्थानची असून ती गेल्या काही वर्षांपूर्वी गोकुळनगर येथे वेश्या व्यवसायासाठी आली. ती दिसायला सेक्सी आणि मादक असल्याने तिच्याकडे सुरुवातीच्या काळात गिन्हाईक ही जास्त होते. गेल्या १५ वर्षांपूर्वी प्रेमप्रकरणात तिची फसगत झाल्याने तिच्या प्रियकराने तिला फसवून राजस्थानातून येथे आणले होते. त्यावेळेपासून ती गोकुळ नगरात राहत होती. त्यावेळी तिच्या प्रियकराने हास्पलमध्य शवावच्छदानासाठा पाठवून दिला. पासू माटम रपोट मध्ये ही काजल हिचा गळा आवळ्याने मृत्यु अशी नोंद होती. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना या घटनेतील प्रत्यक्ष साक्षीदार असलेलेतील मयत काजल हिच्या बहिणीची दोन्ही मुलांनी पोलीसांना सत्य परिस्थीतील सांगून काकीकडे येणाऱ्या जुनेद यानेच तिला मारल्याचे सांगितले. यानंतर घटनास्थळावरून पसार झालेल्या जुनेद याच्या तपासासाठी पोलीसांची वेगवेगळी पथके तयार करून त्याच्या मार्गावर पाठवली. तो कुठे पछ्यां जाऊ शकतो याचा पोलीसाना अंदाज होता. त्यातच काजलच्या शेजाच्याकडून ही काजलच्या आणि जुनेद सारव याच्या प्रेमप्रकरणाविषयी माहिती मिळाली होती.

या घटनेनंतर काही वेळातच पळून गेलेल्या जुनेद याच्या मुसक्यावर आवळ्या होत्या. त्याला पोलीस स्टेशनला आणून त्याचेकडे काजल यांच्या गुदरावत हिच्या खूना विषयी चौकशी केली असता त्याने आपला गुन्हा मान्य करून तिने दिलेले दोन लाख रुपये ती परत मागत असताना झालेल्या भांडणातून आपण तिचा गळा ओढणीने आवळला असल्याचे पोलीसांना सांगितले. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यावर पोलीसांनी स्वतः यांच्या घटनेतील फिरादी होऊन काली उर्फ काजल मोहन गुदरावत (वय ३५) रा. मुळ राजस्थान सध्या रा. गोकुळनगर सांगली हिच्या खून प्रकरणी जुनेद अब्दुलवाहिद सवार (वय ३०) रा. खामकर गळी खाणभाग सांगली याच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा नोंदवून त्याला मा. कोर्टसपोरत हजर केले असता मा. कोर्टने त्याला चार दिवस पोलीस कोठडीत सुनावलीतील होती. पोलीस उपाधिक्षक अजित टिके यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीसांनी निरी. एस. के पुजारी पो. निरी. अमितकुमार पाटील, स. पो. नी पळवी यादव, स्वप्नील कोळी, आदिनाथ माने यांनी केला.

रे न दिवाळीच्या तोडावर भारतात जे वोज टचाईचे संकट निर्माण झाले आहे ते किती गंभीर आहे, हे येत्या काही दिवसात कळेल. कारण महाराष्ट्रासह देशातील बहुतेक राज्यांमध्ये कोळशाची भीषण टंचाई जाणवत असल्याने त्यात्या राज्यातील काही औषिंगी वीज निर्मिती केंद्र बंद पडलीत, तर काही बंद पाण्याच्या मार्गावर आहेत. जर ही वीज निर्मिती केंद्र कोळशाच्या अभावी बंद पडली, त देशात हाहाकार माजेल. उद्योगांधंदे बंद पडतील. अगोदरच कोरोनाने देशाचा आर्थिक कणा मोडला आहे, त्यात आणखी वीज टंचाईचा परिणाम देशाच्या अर्थव्यवस्थेला रसातळ्ला नेऊ शकतो. त्यामुळे राज्यकर्त्यांची झोप उडाली आहे. कोळ्सा टंचाईची अनेक कारणे आहेत यापैकी एक आहे कोल इंडियाची विविध राज्यातील वीज निर्मिती कंपन्यांकडे असलेली २१६२९ कोर्टींची थकबाबी. यात महाराष्ट्राकडे

કોષણે તોડ કાઢે!

सर्वाधिक म्हणजे ३,७०० कोटीहून अधिक थकबाकी आहे. त्या खालोखाल उत्तर प्रदेश सरकारकडे २७२००० कोटीची थकबाकी आहे. राजस्थान आणि तामिळनाडू या अन्य दोन राज्यांकडे सुद्धा एक हजार कोटी पेक्षा अधिक थकबाकी आहे. थकबाकीचा हा डोंगर दिवसेंदिवस वाढत चालला आहे. त्यामुळे कोळशाच्या खाणी चालवणे आणि त्यातून कोळशाचे उत्पादन घेणे दिवसेंदिवस अवघड बनले आहे असे एकायला मिळतेय की खाण माफियांनी कोळशाचा स्टॉक करून कृत्रिम कोळसा टंचाई निर्माण केली आहे, तर असेल तर ते आणखीनच भयंकर आहे. बिहार, झारखंड, पश्चिम बंगाल यासारख्या कोळसा उत्पादक राज्यांवर केंद्राचा

फारसे नियंत्रण नसल्याने देशात ७६ हजार कोटींचा कोळसा घोटाळा झाला होता. कोळशाच्या या दलालीत थेट तत्कालीन पंतप्रधान मनमोहन सिंह यांच्या पासून अनेक नेत्यांचे हात काळे झाले होते. कदाचित सध्याची कोळसा टंचाई ही त्याचाच परिणाम असू शकेल. सध्या देशातील वीज उत्पादक कंपण्याकडे पुढील चार दिवस पुरेल इतका ७२ लाख टन कोळसा आहे, तर कोल इंडियाकडून ४०० लाख टन कोळसा आहे. त्यामुळे सहसा भारनियमनाची पाळी येणार नाही. शिवाय कोळशाचे उत्पादनही वाढले आहे. मात्र तरीही सर्व राज्यांनी विजेचा मर्यादित वापर करावा असे आवाहन केंद्राने सर्व राज्यांना केले आहे.

आपल्या देशात शहरी भागात विजेचा वापर अमयोद हात असतो, त्यामुळे हे कुठे तरी थांबायला हवे. आणि मुख्य म्हणजे ज्या राज्यांकडे कोल इंडियाची थकबाकी आहे त्यांनी ती त्वरित भरायला हवी. पण आपल्या कडे वसुलीचे गणितच न सुटण्यासारखे आहे. वीज कंपन्यांमध्ये काम करणारे अधिकारी आणि कारखानदार यांचे साठेलोटे असल्याने कारखान्यांनी कितीही आणि कशीही वीज वापरली, तरी त्यांना कुठे बिल भरायचे आहे. वीज खात्यातील अधिकाऱ्यांचे हात ओले करून थकबाकीचा डोंगर वाढवता येतो. त्यामुळे महाराष्ट्राचे ऊर्जा खाते आणि वीज उत्पादक कंपन्या नेहमीच तोट्यात असतात आणि तोट्यात असल्याने त्यांना कोल इंडियाचे बिल देता येत नाही. कोळसा उत्पादन आणि वितरणातील हा सगळा काळ खेळच सरकारच्या अद्भूंचा कोळसा करायला कारणीभूत आहे.

धर्म संस्कृतीत भेदभाव का?

भा रत हा धर्म निरपेक्ष देश आहे आणि तोच
त्याची खरी ओळख आहे आणि
भारताची हीच ओळख कायम राहायला हवी.
पण भाजप सर्तेत आल्यापासून भारताची ही
ओळख पुसली जाते की काय अशी भीती
वाटायला लागली आहे. कारण इथे हिंदू आणि
मुस्लिम हे दोन्ही समाज आप आपल्या संस्कृतीचे
स्तोम माजवताना इतर धर्मियांच्या अस्तित्वाला
दुय्यम लेखण्याचे प्रयत्न करीत आहेत हे
भारताच्या लोकशाही आणि सार्वभौमत्वासाठी
धोकादायक आहे. भारतीय घटनेने धार्मिक
स्वातंत्र्य दिले याचा अर्थ एखाद्या मोठ्या
समाजाने आपल्या धर्माची
मकेदारी दाखवून इतर
धर्मियांना आपल्या
दुबाबाखाली ठेवेणे असे नाही.

संदेश
सोनू

संदेशा संदोक्ष

सोनू जाधव

गो देशाच्या इतिहासावर नजर टाकल्यास एक
गोठ स्पष्टपणे दिसेल की या देशात हिंदू आणि
मुसलमान सोडले तर कुठल्याही धर्माच्या
लोकांमध्ये जातीय दंगली झाल्या नाहीत आणि
होणारही नाहीत. इथे हिंदू व मुस्लिम यांच्यासह
सिख, जैन, बौद्ध, क्रिश्चन, पारसी आदी धर्माचे
लोककी राहतात. पण त्यांनी कधीच इथे जातीय
तणाव निर्माण केला नाही किंवा त्यांच्यामुळे
देशाच्या ऐक्य आणि अखंडतेला धोका निर्माण
झाला नाही. पण हिंदू आणि मुस्लिम यांच्यातील
तणावामुळे देशाची एक फाळणी झाली तरीही या
दोन समाजात फारशी सद्भावना आणि सलोखा
निर्माण झाला नाही आणि त्यांच्यातील तणावाचे
परिणाम इथल्या इतर धर्मियांना भोगावे लागत
आहेत. दसऱ्याच्या निमित्ताने सर संघ चालक
मोहन भागवत यांनी एक विधान केले आहे की
आम्हाला अशी संस्कृती नको जी विभाजन
वाढवते. त्यांचं हे वाक्य हिंदू संस्कृतीच्या काहीस
विपरीत आहे. हिंदू धर्मातील वर्ण वाद, हिंदू
धर्मातील मनुवाद काय सांगतो, ते अगोदर स्पष्ट
करावे. धर्मातील विभाजन वाढवण्याची दीक्षा
ज्यांना मनू कडून मिळाली अशा लोकांनी धार्मिक
विभाजनाबद्दल बोलणे योग्य नाही. आणि जर
बोलायचे असेल तर हिंदू धर्मातील वर्ण व्यवस्थेची
उतरंड अगोदर अमान्य करा. मनू वाद कायमचा
नष्ट करा आणि त्यांनंतर हिंदू धर्मातील सर्व जाती
धर्माच्या लोकांना एकत्र आणण्यासाठी उच नीच
जाती पातीच्या घाणेरड्या संकल्पनांच्या भिंती

टाका कारण मनू वाद, वणभद्र यामुळच
र्माचं विभाजन झालंय हे वास्तव जोवर
ले मान्य करीत नाहीत, तोवर त्यांच्यात
क सुधारणा होणार नाही आणि हिंदू धर्म
पराहणार नाही आणि जे लोक हिंदूना
पठेऊ शकत नाहीत त्यांनी देशाला एकसंघ
त्याच्या बाता मारू नये हा देश एकसंघ आहे
यापुढेही एकसंघ राहील. कारण
नाची परिस्थिती निर्माण करणाऱ्या हिंदू
मुस्लिमांच्या मध्ये शांततेने जीवन जागणारे
देशाच्या अखांडतेसाठी समर्पित असलेले
बौद्ध, जैन, पारशी क्रिश्चन यासारखे इतर
त्रिक
धर्मीय उभे आहेत हे हिंदू आणि
मुस्लिम दोघांनीही समजून
घ्यावे. आम्ही एका फाळणीचे
चटके सोसले आहेत त्याच्या
अजूनही ताज्या असताना धर्माच्या नावाव
त्री दुसरी फाळणी नको. जात, धर्म, पंपरा
त्याच्या घरा पुरतं ठेवा कारण हा देश. जसा
आणि मुसलमानांचा आहे तसाच तो शीख,
, बौद्ध, जैन यांचाही आहे आणि हे सर्व
प्रिय लोक आहेत. त्यांचा अर्हंसेवर
आहे. भलेही हिंदू, मुसलमान यांच्या
त्यांची संख्या कमी असली तरी तेही या
नागरिक आहेत आणि त्यांना शांततेने
वे आहे. स्स्त्यावर उत्सर्व धर्माचा बाजार
याची शांततेने जगणाऱ्यांच्या जीवनात
आणू नये. आज जग खूप पुढे गेलंय.
त्याच्या जोरावर माणसाने खूप प्रगती केलीय
या प्रगतीचा जाती धर्मांशी दुरान्वयी संबंध
जगात काही इस्लामी देशांनी धर्माला
मानले. पण त्यांची आज काय हालत
आहे त्याचे जिवंत उदाहरण म्हणजे
तान! याउलट युरोप खंडातील छोट्या
देशांच्या प्रगतीकडे बघा. तिथे धर्म, जाती
नांना कवडीचीही किंमत नाही, म्हणून त्यांची
झाली आणि आम्ही धर्म संस्कृतीला
व्यून बसलो आहोत, म्हणून आमची
तीकडे वाटचाल सुरू आहे. धर्म संस्कृती
विकास कधीही एकत्र नांदू शकत नाही
मान भागवत आणि त्यांच्या संघवत्यानी
आणि नंतरच विभाजनाबाबतचे उपदेश

मोबाईल नंबर : ९०३८५९६४

उत्तराखण्डातील माणा गाव येथे उभारण्यात आलेल्या श्री सरस्वती ज्ञान-विज्ञान मंदिराचा उद्घाटन व लोकार्पण सोहळा

वि शवशांती केंद्र (आळंदी), मार्ईस एमआयटी शिक्षण संस्था
समूह, पुणे व एमआयटी वर्ल्ड पीस युनिभर्सिटी, पुणे, भारत
यांच्या संयुक्त विद्यमाने माणा गाव, बद्रिनाथ धाम, जि.चमोली,
उत्तराखण्ड येथे उभारण्यात आलेल्या श्री सरस्वती ज्ञान-विज्ञान मंदिराचा
उद्घाटन व लोकार्पण सोहळा गुरुवार, दि. २१ ऑक्टोबर २०२१ रोजी
सकाळी ११.१५ वाजता आयोजित करण्यात आला आहे.

या समारंभासाठी महाराष्ट्राचे राज्यपाल महामहिम भगतसिंग कोश्यारी हे प्रमुख पाहुणे म्हणून उपस्थित राहणार आहेत. उत्तराखण्डचे माजी मुख्यमंत्री त्रिवेंद्र सिंह रावत हे विशेष पाहुणे म्हणून उपस्थित राहणार आहेत. अध्यक्षस्थानी नालंदा विद्यापीठाचे कुलगुरु व जगविख्यात संगणक तज्ज पदवभूषण डॉ. विजय भटकर हे असतील. तसेच, सुप्रसिद्ध विद्वान, विचारवंत आणि कवी किशन शर्मा, मौलाना आजाद नेशनल उर्दू युनिवर्सिटीचे कुलपती डॉ. फिरोजशहा बखत अहमद, सरस्वती धाम मंदिराचे पुजारी बद्रिनारायण भट व ह.भ.प. तुळशीराम दादाराव कराड हे सन्मानीय अतिथी म्हणून उपस्थित राहतील. माणा ग्रामपंचायतीचे प्रधान पीतांबर सिंह मोलपा हेही या कार्यक्रमाला उपस्थित राहणार आहेत. विश्वगानसप्राज्ञी भारतरत्न लता मंगेशकर व थोर विचारवंत आणि अध्यात्मिक गुरु परमपूज्य श्रीकृष्ण कर्वे गुरुजी हे शुभाशीर्वाद देतील. शुक्रवार, दि. २२ ऑक्टोबर २०२१ ते बुधवार, दि. २७ ऑक्टोबर २०२१ या कालावधीत दररोज सकाळी ११.१५ वाजता होणाऱ्या कार्यक्रमात उत्तराखण्डचे मुख्यमंत्री पुष्कर सिंह धामी, केंद्रीय रेल्वे राज्यमंत्री रावसाहेब दानवे, केरळचे राज्यपाल महामहिम डॉ. अरिफ मोहम्मद खान, महाराष्ट्राचे आरोग्यमंत्री राजेश टोपे, नेदरलॅंड येथील सुप्रसिद्ध विचारवंत, तत्त्वज्ञ आणि कवयित्री डॉ. प्रसिद्धा अत्यन्ती तज्जगिव्यात मंगणकातज पदाभणा दॉ. तिजयराज.

भटकर हे अतिथी म्हणून उपस्थित राहून मार्गदर्शन करणार आहेत. भारतातील पवित्र चारधाम तीर्थक्षेत्रांमधील एक प्रमुख तीर्थक्षेत्र बद्रिनाथ (श्री विष्णु) धाम मंदिर, जिल्हा चमोली, उत्तराखण्ड येथील पवित्र आणि पावनभूमीमध्ये श्री सरस्वती ज्ञान-विज्ञान मंदिर उभारण्यात आले आहे. या मंदिरामध्ये श्री सरस्वती मातेची मूर्ती, भगवान श्री गणेश, ज्ञान पंडितचे श्री विठ्ठल रुक्मिणी, भगवान श्री दत्तात्रेय, वायुपुत्र श्री हनुमान आणि महाराष्ट्रातील महान तत्त्वज्ञ संतश्री ज्ञानेश्वर महाराज व संतश्री तुकाराम महाराज, भगवान श्री वेदव्यास यांच्या मूर्तीची प्रतिष्ठापना करण्यात येणार आहे. सरस्वती नदीच्या उगमापासून ज्या नरनारायण पर्वतमागांनि पांडवांनी स्वर्गारोहण केले, त्या मार्गावर धर्मराज युधिष्ठिर, गदाधारी भीम, धनुर्धारी अर्जुन, सत्यवादी नकुल, मानवतावादी सहदेव व माता द्वौपदी यांच्या मूर्तीची प्राणप्रतिष्ठापूर्वक स्थापना केली जाईल. सन २००९ मध्ये श्री बद्रिनाथ धाम येथे प्रख्यात संगणक शास्त्रज्ञ डॉ. विजय भटकर, महान योगगुरु शतायुषी श्री गणपत्तं गोपाल शेलपामामा माणपांडित हिंदी लिलिट्यने मंपातक श्री नंदकिशोर नौटियाल, प्रख्यात रेडिओ उद्घोषक श्री. किशन शर्मा, प्रख्यात शास्त्रज्ञ डॉ. विजय कुमार दास, माझ्या ज्येष्ठ भगिनी पूर्णब्रह्मयोगिनी त्यागमूर्ती श्रीमती प्रयाग अक्का कराड व मी दर्शनासाठी गेलो होतो. श्री बद्रिनाथाचे दर्शन घेतल्यानंतर आम्ही सर्वजण माणा गाव येथील माता सरस्वती नदीचे मूळ उगमाचे दर्शन घेण्यासाठी गेलो होतो. दर्शन घेतल्यानंतर माझ्या आणि डॉ. विजय भटकर यांच्या मनात एकदम असा विचार आला की, देवी सरस्वतीला समर्पित, सुंदर आणि आकर्षक असे मंदिर या ठिकाणी बांधले जावे. योगायोगाने माणा गावचे प्रमुख पितांबर सिंग मोलपा यांची भेट झाली. त्यांच्याशी या मंदिराच्या उभारणी संबंधी चर्चा झाली. त्यानंतर त्यांनी त्याला मान्यता देऊन सर्वेतोपरी सहकार्य करण्याचे आशवासन दिले. आम्ही दोघांनी मिळून श्री सरस्वती माता मंदिर बांधण्याचा संकल्प केला आणि या मंदिराच्या बांधकामाला सुरुवात झाली. आता ते मंदिर पूर्ण झालेले आहे. याच मंदिराचा उद्घाटन आणि लोकार्पण सोहळा मुक्तम दिनांक २१ अॅक्टोबर २०२१ येणी होणार आहे.

त फसबुकवर द्वियुक्त भाषण आण धाकादायक राजकाय वकृत्वाला जागा देत आहेत. त्याचबरोबर भारत, इंडोनेशिया आण फिलिपिन्समध्ये फेसबुकवर प्रति तास अंदाजे १ दशलक्ष ते १.५ दशलक्ष बनावट बातम्यांना लाईक्स, शेअर किंवा कमेंट्स प्राप्त होतात, असं हॉजेन यांनी दाखवून दिलं. फेसबुकचा जन्म सुरुवातील केवळ आपल्या मित्र-मैत्रींशी चिट-चॅट करण्यासाठी झाला होता. मात्र नंतर याचे रुपांतर नफा कमावणाऱ्या कंपनीत झाले. सर्वच उद्योगांत्रमाणेच फेसबूक कंपनीचे उदीष्टही तेच आहे. परंतु या व्यवसायामुळे समाजात वाईट प्रवृत्ती वाढत असतील तर? नियमन करून फेसबुकला त्यांचं वर्तन सुधारायला भाग पाडण. माहिती गोळा करताना काळजी घ्या, माहितीचं विश्लेषण आण प्रसार करताना काळजी घ्या, त्यासाठी नियम करा, माणसं नेमा असं सांगता येईल. तसे कायदे करता येतील. युरोप आण अमेरिकेत तसा प्रयत्न चालला आहे.

दिशायन

तो कोणाला मत देईल, त्याची जात इत्यादी माहिती मिळते. ही माहिती इतर ठिकाणी वापरली जाते, त्या माहितीचा फायदा कंपन्या आणि राजकीय पक्ष घेत असतात. मुख्य म्हणजे फेसबूक लोकांची मतं जाणून घेतं, मग माहितीला तोडून मोडून समोर करतात ज्यामुळे लोकमतावर प्रभाव पडतो आणि बन्याच अंशी हवी तशी लोकांची मतं बनवण्यात, मतं परिवर्तित करण्यात यशस्वी होतात.

भारतात राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाची माणसं हिंदूमधे असुरक्षिततेची भावना आणि मुस्लीम द्रेष पसरवतात, त्यासाठी फेसबूक आणि व्हॉट्सअॅपचा मोठ्या प्रमाणात वापर होतो. अशा तक्रारी मोठ्या प्रमाणात फेसबूककडे गेल्यावर त्यांनी यावर अभ्यास करून अहवाल बनवला. पश्चिम बंगाल विधानसभा निवडणुकीच्या वेळेस खोट्या बातम्या, द्वेषानं भरलेल्या बातम्या, भीषण भाषेत व्यक्तींच्या बदनामीचे मेसेज हिंदी आणि बांग्ला भाषेत प्रसिद्ध होतहोते, व्हायरल होतहोते. मात्र यापैकी ४० टक्के पोस्ट या बनावट असल्याचे पुरावे हॉजेन यांनी दिले आहेत.

तरं नन्दकुश हात, तला काणा जाब वचारू शक्त नाहा.
फेसबूक अवाढव्य वाढलीय. त्याना आता त्यांचा व्यवहार
धडपणे सांभाळत येत नाहीये. एव्हढं खाताहेत की न
पचल्यामुळं गेसस होताहेत आणि त्याचा त्रास समाजाला
होतोय. खाण आणि पोटाचा घेर यांवर उपाययोजना होणं
आवश्यक आहे. छापील पेपर असो की इलेक्ट्रॉनिक
माध्यम असो की माहितीचा व्यवहार करणाऱ्या टेक
कंपन्या असोत, ज्या सोशल मिडियावर गुंतल्यात
मजकुराची जबाबदारी त्यांना च्यावी लागेल आणि
फेसबूक काटेकोर नियमन आणलंच पाहिजे.

द्विघाटन व लोकार्पण सोहळा

कथा ज्ञानयज्ञ व अखंड हरिनाम सप्ताह ॥

विज्ञान व अध्यात्माच्या समन्वयातून विश्वशांती नांदेल या स्वामी
वेकानंदांच्या वचनावर नितांत श्रद्धा व निष्ठा ठेऊन सुटूळ, निकोप
सुसंस्कृत समाज निर्मितीसाठी पवित्र तीर्थक्षेत्रांचे खन्या अर्थाने
ननीर्थ क्षेत्रांमध्ये परिवर्तन घडविण्याचा, लोकशिक्षणाचा अभिनव
क्रम राबविला जात आहे. त्याचाच एक भाग म्हणून वारकारी
पदायाच्या परप्रेसुसार श्री सरस्वती ज्ञान-विज्ञान मंदिर, माणागाव,
क्षेत्र बद्रिनाथ, जि. चमोली, उत्तराखण्ड येथे श्री सरस्वती ज्ञान-
ज्ञान श्रीमद्दग्गवत कथा व अखंड हरिनाम सप्ताह आयोजित करण्यात
ला आहे. यामध्ये काकड आरती, विष्णुसहस्रनाम, गाथा, भजन,
नेश्वरी पारायण, श्रीमद्दग्गवत कथा, प्रवचने, हरिपाठ व कीर्तनाचे
विध कार्यक्रम गुरुवार, दि. २१ ऑक्टोबर २०२१ ते बुधवार, दि.
२२ ऑक्टोबर २०२१ या दरम्यान होणार आहेत. या सप्ताहामध्ये
भ.प. श्री बापूसाहेब मारे देहकर, हरिहर महाराज दिवेगावकर, डॉ.
दाम महाराज पाणेगावकर, धर्मराज महाराज हांडे, अर्जुन महाराज
ड, नारायण महाराज उत्तरेश्वर पिंपरीकर, अच्युत महाराज
तापूरकर, बाबा महाराज बोर्हंडे व रविदास महाराज शिरसाट हे
पली कीर्तनरूपी सेवा सादर करणार आहेत. ज्ञानीर्थ क्षेत्र आवळंदी
ते ज्ञानीर्थ क्षेत्र श्री सरस्वती धाम, बद्रिनाथ अशी विश्वशांती दिंडी
वा काढण्यात येणार आहे. अशी माहिती एमआयटी वर्ल्ड पीस
नेबर्सिटीचे संस्थापक अध्यक्ष प्रा.डॉ. विश्वनाथ दा. कराड व

वनाथ कराड यांनी पत्रकार परिषदेत दिली.
- जनसंपर्क विभाग,
एमभागडी तल्लू पीम गणित्वर्षी पांगो

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंपाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथेन काशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, सार्वद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९,

बातम्या

सोमवार दि. १८ ऑक्टोबर २०२१ ते रविवार दि. २४ ऑक्टोबर २०२१ | प्रगांगम का संदेश

ਪਾਨ ੫ ਵਰਣਨ....

सप्तासाठी तिन पतासह सपूण..

रोजा थामस समार बसलल्या तरुणाच नाव. तीशीतला असावा! तरुण मूळचा दिसण्यात रुबाबदार, पण सध्या त्याचा चेहेरा एका अनामिक भीर्त आणि काळजीने काळवंडलेला होता. त्या तरुणाने एक ग्लास पाणी पिण्यासाठी मागितले. ते घटाघटा पिऊन त्याने आपली कथा सांगायला सुरुवात केली केऱलमधील कोऱ्हिकोडे प्रांतातील कूडाशायी गावी तो रहात होता. गेली कार्ही वर्षे तो अमेरिकेत स्थायिक झालेला असला तरी त्याचे उर्वरित कुटुंब इंकूडाशायी गावातच रहात होते. त्याचे महातरे वडील टाम थामस, आई अन्नप्राप्त थामस, वडिलबंधू राय थामस, बहिण सिली थामस, तिची एक वर्षाची मुलग्ऱ अल्पाईन, मामा मथ्यू...पण गेल्या १४ वर्षात एके करून ही सर्व मंडळक काळाच्या पडव्याआड गेली होती. दर देन ते अडीच वर्षानी कोणाची न कोणाची या जगातून एकिंट झालेली होती. केवळ एकाचा अपवाद वगळत या सर्वांचे नैसर्गिक मृत्यू झालेले होते. तशी सरकारदरबारी नोंद झालेली होती मात्र, आता रोजो दावा करत होता की, या सहाहीजणांचे मृत्यू हे नैसर्गिक नसूत त्या हत्या आहेत! मात्र हा दावा करताना रोजो कोणताही सबळ पुरावा सादाकरत नव्हता. शिवाय, आपल्या वहिनीला आरोपीच्या पिंजन्यात उभे करीत होता...हे सहाही खून आपल्या वहिनीने केल्याचा त्याला दाट संशय होता पोलिसांनी या दृष्टिकोनातून तपास करावा असा त्याचा आप्राह होता. त्यासाठीच त्याने आधी स्थानिक पोलिसांचे डोके खाल्ले होते. तिथे दाद लागत नाही हे पाहून त्याने आता थेट जिल्हाच्या ठिकाणी धाव घेत पोलीस अधीक्षकांची भेट घेतली होती. समारच्या व्यक्तीचे हाय प्रोफाईल लक्षकात घेत त्याला ताबडतोडाई उडवून लावणे पोलीस अधीक्षकांना शक्य होत नव्हते. पण त्याचे विविच्छिन्न बोलणे ऐकून त्यांचे डोके भण्भणले. त्यांनी पोलीस उपअधीक्षक यांना मदतीसाठी बोलावते. दोघांनी मिळून पूर्ण प्रकरण पुऱ्हा एकदा ऐकले. आरोग्य गंभीर होते. पण त्यांना एक समजत नव्हते की, एखादा खूनी सहा खून करण्यासाठी १४ वर्षे का घेईल ? पोलीस या नात्याने त्यांनी अनेक खर्खर इसम आयुष्यात पाहिलेले होते. सिरियल किलरही पाहिलेले होते, पण खून करणाऱ्या व्यक्ती जेव्हा एका पाठोपाठ एक खून करू लागतात तेव्हा त्या लागोपाठ हत्या करत मुटतात...म्हणजेच महिन्या दोन महिन्यातच खून पडला जातात. पण या प्रकरणात सहा खून पडलेले आहेत आणि तेही १४ वर्षात शिवाय यातील पाच मृत्यूची नोंद ही नैसर्गिक मृत्यू म्हणून झालेली होती पोलीस आणि वैद्यकीय अधिकारी एकदा चुकतील, दोनदा चुकतील; पण पाच वेळा कसे चुकतील ? या दोन्ही वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांना कसे समजवावे हे रोजो थामसला समजत नव्हते. पण तो प्रयत्न करत होता. शेवटी त्याला काहीतरी सूचले. त्याने कोटाच्या खिंशात हात घातला आणि आतून एक सरकारी कागद बाहेर काढला. साहेब, हा पहा माझ्या भावाच्या मृतदेहाच शब्द विच्छेदन अहवाल. या अहवालात स्पष्टपणे म्हटलंय की, त्याचा मृत्यू हृषीकेश विषप्राशन केल्यामुळे झालेला आहे. त्याच्या शरीरात विषाचे अंश सापडले आहेत. थोडक्यात काय तर सुरुवातीला हृदयविकाराने झालेला मृत्यू हा शब्द विच्छेदानंतर चक्र विषप्राशनामुळे झालेला मृत्यू निधाला! विषाधेची नोंद असल्यामुळे हा मृत्यू नैसर्गिक खचितच नव्हता. मात्र, पोलीस अधिकाऱ्यांच्या मरे, ती हत्याच होती, असेही ठामपणे म्हणता घेत नव्हते; कराण आत्महत्या करण्याराही विषप्राशन करतोच की! शिवाय, स्थानिक पोलिसांनी प्रारंभिक तपास करून आपला अहवाल धाडलेला होता. त्यात त्यांनी म्हटलेले होते की आई-वडिलांचा लागोपाठ मृत्यू झाल्यानंतर रोजोचा मोठा भाऊ राय हा दुःखात बुडलेला होता आणि तो रात्रिंदिवस दारूत बुडलेला असे. त्याला आई-वडिलांच्या मृत्यूचे दुःख पचविता आलेले नव्हते. त्या वैफल्यग्रस्त स्थितीत त्याने विषप्राशन करून जीवनाचा अंत केला असावा! मात्र, रायचा लहान भाऊ रोजो हड्डालाच पेटलेला होता. सारखा आपल्या वहिनीवर संशय घेत होता. पण या विधवा वहिनीची माहितीही पोलिसांनी काढलेली होती. ही विधवा आता विधवा राहिलेली नव्हती तर तिने दुसरे लग्न केलेले होते. नुसता नवा संसाधारातून ती स्तब्ध बसलेली नव्हती तर ती थामस कुटुंबियांचा पूर्ण व्यवसायार्ह सांभाळत होती; नव्हे तर ती थामस कुटुंबाच्या संपूर्ण मालमत्तेची एकमेव मालकीण झालेली होती. रोजो हा रायचा लहान भाऊ असतानाही त्याला प्राप॑टीमधून बेदखल करण्यात आलेले होते. बरे, हे सर्व त्याच्या वडिलांनीच केलेले होते. त्यांचे मृत्युपत्र पोलिसांनी पाहिलेले होते. पण, रोजोला हे मान्यन नव्हते. आपण जिवंत असताना वडिलांनी संपूर्ण मालमत्ता वहिनीच्या नव्हेच केलेले त्याला सहन होत नव्हते... पोलिसांना त्याने तसे बोलूनी हा दाखवले त्यामुळे केवळ असूयेपोटी तर तो आपल्या कर्तृत्वावान वहिनीवर खुनासारख घाणेरडे आरोप तर करत नाहीये ना?...पण रोजोचे म्हणणे होते की, वडिलांचे हे मृत्युपत्र देखील बनावट आहे! वहिनी जाली हिनेचे ते बनवू घेतलेले आहे त्यावर असलेली वडिलांची सहीदेखील बनावट आहे! पोलिसांना काहीच सूचेना...पण अखेर त्यांनी या प्रकरणाचा तपास करायचे ठरवले. पोलीस उपअधीक्षक टी. हरिदास यांनी आपले पोलीस पथक तयार केले आणि या प्रकरणाचा नव्याने तपास सुरू केला. त्यासाठी त्यांनी शब्द विच्छेदांच अहवालाचा आधार घेतला आणि संबंधित डाकटरांची भेट घेतली. त्यांनी विषप्रयोगाची शक्यता पुऱ्हा एकदा व्यक्त केली. पण हे विष नेमके कोणारे आहे, त्याबाबतचा उल्लेख अहवालात करण्यात आलेला नव्हता. डाकटरांनी सांगितले की, रायला बेशुद्धावस्थेत रुणालयात आणण्यात आले. मात्र त्यावरादप्यान त्याला हृदयविकाराचा झटका आला व तो गेला. तशी नोंद करण्यात आली. मात्र त्याचा मृतदेह नंतर गव्याखाली निळसर पडला. हे रायचा मामा मथ्यू याच्या लक्षात आले. त्यांचे त्याकडे डाकटरांचे लक्ष वेगळे त्यामुळे मृतदेहाचे शब्द विच्छेदन करावे लागले. तेही विषाधारा निष्पत्र झाली मात्र, रायचे मामा वगळता कुटुंबातील अन्य व्यक्ती या विषाधेवर विश्वास ठेवायला तयार नव्हत्या. त्यांना मनापासून वाटत होते की, राय ह हृदयविकारानेच मृत पावला आहे. त्यामुळे त्यांनी मृतदेह तातडीने ताब्यात.

पान ८ वर्षन....

आदिवासीबहूल भागाच्या जलद ..

निर्देश दिले. जव्हार क्षेत्रात सिमेंट नाला बांधकामास मान्यता घावी पाटबंधरे विभागाच्या अभियंत्याच्या मार्गदर्शनाखाली कामे पूर्ण करण्यात यावीत. डहाणू येथील सिमेंट बंधरे कामाचा प्रस्ताव सादर करावा बंधरे बांधताना शेतकऱ्यांना त्या पाण्याचा फायदा व्हायला हवा अशा पढुतीने कामे करण्याचे निर्देश दादाजी भुसे यांनी दिले. कोहज किल्ल्याची डगडुजी आणि मुशोरीकरणाचे कामही तातडीने पूळ

करण्याचे निर्देश दादाजी भुसे यांनी दिले.

पालकमंत्री अमित देशमुख यांच्या हस्ते ...
 तपासणीसाठी जावे लागायचे. पण आज शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय येथे प्रयोगशाळा विक्रमी काळात सुरु केली. आता सध्या राज्यात १००० लॅबरेटरी खाजगी व शासकीय यंत्रणांनी उभ्या केल्या आहेत. राज्याचे आरोग्य स्वास्थ्य चांगले रहावे यासाठी महाविकासासाठी आघाडी सरकार प्रयत्न करत आहे. या कठीण काळात महाराष्ट्राचे मुख्यमंत्री उद्घवजी ठाकरे यांच्या कार्याची जगाने नोंद घेतली. देशातील सर्वोत्कृष्ट मुख्यमंत्रीयामध्ये त्यांची गणना झाली आहे. महाविकासासाठी आघाडी सरकारने जनसामान्यांच्या जीवितास धोका होऊ नये म्हणून कोणतेही चुकीचे पाऊल उचलले नाही. पुढे बोलताना पालकमंत्री देशमुख म्हणाले की, लोकनेते माजी मुख्यमंत्री विलासराव देशमुख साहेबांनी शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय लातुरात सुरु केले. त्यांच्या मुख्यमंत्रीपदाच्या कार्यकाळात ते सुरु झाले शासकीय महाविद्यालयाने अडचणीच्या काळात सर्व नागरिकांना सोयी सुविधा दिल्यात.

धुऱ्णन ता दफन कला. डाक्टराच ह म्हणणे एकत्र्याव बोलास पथक स्थानां पोलिसांना भेटले. स्थानिक पोलिसांनीही हीच गोषे संगीतली. कुरुंबियां घातपाताची शक्यता फेटाळून लावल्यामुळे पोलिसांनीही ही आतमहत्या असावा. अश्वा अपघाताने रायच्चा पोटात विष गेते असावे, असे वाटले. राय हा रुदुःखात होता. वैफल्यात होता. सतत दारूच्या नशेत तो बुडालेला असे. त्यामुळे नशेतच त्याच्या तोंडात चुकून विषारी पदार्थ गेला असावा, असे पोलिसांना वाटले...पण आता नव्याने तपास करण्याचा पोलिस पथकाने आता प्रकरणाच्या तळाशी जाण्याचे ठरवले. त्यासाठी नेमके कोणते विष रायच्चा पोटात गेले, याचा शोध घेणे आवश्यक होते. पण रायच्चा मृत्यु तर २०१९ सालांझालेला होता आणि आता हे वर्ष २०१९ मुरु होते. आता रायच्चा मृतदेह पुढील तपासासाठी उपलब्ध नव्हता. तो स्थिरी दफनभूमीत दफन झालेला होता आ. इतक्या वर्षात त्या जागी आता केवळ सांगाडाच उरलेला असण्याची शक्यता होती. मात्र फारेन्सिक तज्ज्ञांशी चर्चा केल्यावर असे लक्षत आले वै खरोखरच विषबाधा झालेली असेल तर सांगाडाच्या डिएनए नमुन्यातून विष शोधून काढता येते! आधुनिक विज्ञानाला ही किमया आता साध्य झालेला आहे...त्यावर विचार करून पोलीस पथकाने निर्णय घेतला की, जर रायच्चा मृत्यु हा नैसर्गिक नसून ती हत्या असेल व ती हत्या विषप्रयोगाने झालेली असेल तर इतर पाचजणांवरही हाच प्रयोग झालेला असणार! म्हणजे अन्य पर जणांच्या मृतदेहांतही विषाचे नमुने सापडायला हवेत! आता पोलिसांना प्रपडला तो हा की, पोर्टेशअम सायनर्नाईड हे विष सहजासहजी उपलब्ध होणार नाही. त्याच्या वापारावर प्रचंड निर्बंध आहेत. अशा स्थितीत हे विष जात थामसला कुरून उपलब्ध झाले असेल? फारेन्सिक अहवाल आल्यानंतर पोलिसांनी जातीकडे पाहण्याची नजर आता बदलली होती. त्यांना आपाची तिच्यातील थंड डोक्याने खून करून ते पचविणारी सिरियल किलर दिसू लागला होती...आता पोलिसांनी तिची माहिती काढायला मुरुवात केली. पण जसजस ते माहिती काढू लागले, तसंतसे तिचे नवनवे रंग पोलिसांना दिसू लागला यामुळे पोलिसांचा तिच्याकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन अजून बदलला. जाली श्रीमंताघरची सून असली तरी ती एका कालेजमध्ये प्राध्यापक म्हणून नोक करत होती व महिना ६५ हजार रुपये पागर घेत होती, असे समजल्यामुळे पोलिसांनी संबंधित कालेजमध्ये चौकशी केली असता ती तिथे कधीही कामाची नव्हती असे पोलिसांना कालेज व्यवस्थापनातके सांगण्यात आले. तर कालेजमधील रासायनिक प्रयोगशाळेतून जालीने पोर्टेशअम सायनर्नाईड मिळवले असावे असाही पोलिसांना संशय होता. मात्र, प्रयोगशाळेतील नोंदी तपासली असता तेथील घातक रसायनाचा हिशेब चोख असल्याचे आढळून आल्यामुळे त्यांनी आपला मोर्चा ज्वेलर्सकडे वळवला. पोर्टेशअम सायनर्नाईडचा सोन्याचा दागिन्यांच्या सफाईसाठी ज्वेलर्सकडून वापर होत असल्यामुळे ओळखीच्या ज्वेलर्सकडून जालीने हे घातक रसायन घेतले असावे, असा पोलिसांचा कय झाला. याच तपासादरम्यान मार्कर्सवादी कम्युनिस्ट पार्टी आफ इंडियाचा एस्थानिक नेता पोलिसांच्या हाती लागला. या नेत्याच्या माध्यमातून जालीला आपण डबल ग्रज्यूएट असल्याची बतावणी करत खोटे प्रमाणपत्र हासील केले होते. तसेच कालेजमध्ये प्राध्यापिका असल्याचे बनावट ओळखपत्र आले कालेजतर्फे जरी करण्यात आलेले बनावट नियुक्तीपत्रही तिने पैसे मोजून विवर घेतलेले होते. ही तिची बनावटगिरी तपासात खूप उपयोगी ठरली. कारण, निमित्ताने बनावट दस्तावेज बनविल्याचा गुन्हा दाखल करून जालीला तपासासाठी रितसर ताब्यात घेता येणे आता शक्य होणार होते. पोलिसांनी केलेही तसेच...या प्रकरणात संबंधित कालेजच्या रजिस्ट्रालाही पोलिसांना ताब्यात घेतले. जालीच्या भोवती आता चौकशीचा फास आवळला जालीला लागला. जालीने एवढे मुडदे पाडले याचा अर्थ यामागे तिचा काहीतीरी स्वरूप असला पाहिजे हा ठोकताळा बांधून थामस कुरुंबियांची मालमत्ता आपल्या न करणे हाच स्वार्थ असावा हा अंदाज पोलिसांनी बांधला. आता त्यांनी जालीवर असलेले तिच्या सासरेबुवांचे मृत्युपत्र ताब्यात घेतले. ते तपासले असता, बनावट असल्याचा त्यांना संशय आला. याबाबत तिला बनावट ओळखपत्र बनवून देणाऱ्या राजकीय नेत्यास विचाराले असता त्याने हे बनावट मृत्यूपत्र आपणच जालीला बनवून दिल्याचे मान्य केले. आता पोलिसांनी जालीला घेरले. हत्या प्रकरणातून सुटलो तरी बनावट दस्तावेज प्रकरणात तुरुंग भोगा लागणार याची कल्पना एव्हाना जालीला आली होती. त्यामुळे ती थोरा नरमती आणि तिने स्वतःनून पोलिसांना आपल्या पापाची कबुली दिली. तिच्या दिलेल्या जबाबीनुसार, ती गरीबीत लहानाची मोठी झाली. पैशांचे महत्व तिच्या चांगलेच माहित झाले होते. पैशाबाचून कसे पसे पदोपदी अडते हे अनुभव आल्याने तिने श्रीमंत नवरा करण्याचा निश्चय केला. तिच्या सुदैवारे रायच्चा रुपात तिला तो भेटलाही. १९८८ साली दोयांचे लग्न झाले. ती डबल ग्रज्यूएट आहे हे पाहून, शिकलेली मुलगी घर पुढे नेईल, या विचाराने रायच्च्या आगी गरीब घरातील जालीचा स्वीकार केला. पण लग्नानंतर अचानक हातात पैसे खेळू लागल्यामुळे जालीने पैसा हवा तसा उथळू लागली. हे तिच्या सासूला सर्वांना होवून तिने जालीला समज दिली. घरात सासूचा मोठा धाक होता. तेवढे सासूला बाजूला केल्यास घरची मोठी सून या नात्याने हातात तिजोरीचा चाव्या येतील या विचाराने जालीने सासूला मारण्याचा कट रचला. पण मारण्याचे कसे? तिला सासूला मारून फासावर लटकायचे नव्हते तर लाईफ एन्जी करायचे होते! या कामात तिला तिचा वाचनाचा व्यासंग कामी आले कालेजात जाऊन जाली तेशील वाचनालयात तासन् तास घालवत असे. तिच्या वाचनात सायनर्नाईडबाबतची माहिती आली. सायनर्नाईड अल्प व ठारविक मात्रेत दिले गेल्यास ते स्तो पायजन ठरून व्यक्ती तक्ताळ न मरता कामी दिवसांनी मरते. हे मरण असे असते की, कोणालाही वाटावे की हृदयविकाराने आलेला मृत्यू आहे. जालीला हेही ठाऊक झाले होते वै सायनर्नाईड सहजासहजी उपलब्ध होत नाही. मात्र, ज्वेलर्सकडे ते उपलब्ध असते. यावर तिने एका सराफाशी व एका सुर्वं कारागिराशी संधान साधत त्यांना मजबूत पैसे देऊन तिने सायनर्नाईड मिळवले आणि सासूच्या जेवणे

महाविद्यालयातील त्या सर्व विद्यार्थी डॉक्टर यांचे कौतुक आणि महाविकास आघाडी सरकारने निवासी डॉक्टरांनी सेवा दिली म्हणून त्यांना ऑनरियन मंजूर केले आहे. आपण केलेल्या सुविधेमुळे तिसऱ्या लाटेला आपण सज्ज आहोत. या लाटेला तोंड देण्यासाठी महानगरपालिकेने शतप्रतिशत लसीकरण करावे, त्यांना लसीची कमतर पडू देणार नाही. लातूर जागृत शहर आहे. प्रत्येक रुणालयात किलिनिवाच सर्व ठिकाणी लसीकरण करावे, मनपाने लसीकरण कॅम्पेन सामाजिक कार्यकर्त्यांनी लसीकरण कॅम्प घ्यावे अशा सूचनाही त्यांना केल्या. ते म्हणाले की तिसरी लाट येऊ नये अशी आपली प्रार्थना असेही जगत असे सिद्ध झाले आहे की जेवढे जास्त लसीकरण केले जाते तर ठिकाणी कोरेना वाढत नाही. जबाबदार नागरिक म्हणून सर्वांना लसीकरण करून घ्यावे. मेडिकल प्रोटोकॉलमध्ये आता जागरूक आलेली आहे. रोग लवकर कळला तर तो लवकर बरा करता येते हेल्थ अवरेनसासाठी हे सेंटर उपयोगाला येईल महाराष्ट्राला याची गरज आहे. दुसऱ्या लाटेमुळे महाराष्ट्र सरकारने सर्व आरोग्य व्यवस्था अधिक सक्षम करण्यासाठी प्रयत्न करीत आहे. वैद्यकीय क्षेत्राला खाजलोकांकडून गुंतवणूक करून जनतेला अधिक सुविधा उपलब्ध करण्यासाठी आम्ही प्रयत्न करत आहोत. लातूर हे डॉक्टरांचे शहर असी नीट मध्ये हजार ते दीड हजार लातूरचे यशस्वी विद्यार्थी असतात. डायग्रोस्टिक सेंटर मध्ये वीस डॉक्टर सहभागी आहेत. लातूरात सुपररस्पेशालीटी उभी राहावी, मुंबई दिल्ली, हैदराबाद, इंग्लंड, यें जाण्याची गरज भासू नये. लातूरात एक नवीन डायग्रोस्टिक सेंटरचा माध्यमातून सेवा सुरु होत आहे याचा आम्हाला आनंद आहे. यावेळी पालकमंत्री यांनी उपस्थित सर्वांना दसऱ्याच्या व येणाऱ्या दिवाळीच्या शर्मेच्छा दिल्या याप्रसंगी मनपा महापौर विक्रांत गोजमगडे यांनीही आपण

सपवल्यावर ता शात झाला. पुढाल सहा वष तिन आद्या सून बून घर असारे यांना सांभाळले. पण सासरे आता थकले होते. त्यांना पैलतीर लागला होता. जाण्यापूर्वी घराच्या मालमत्तेची दोन मुलांमध्ये समसमान वाक करावी असे त्यांच्या मनात येत होते. तसेहो बोलूनही दाखवित. पण अजालीला मालमत्त वाटणी नको होती. तिला पूर्ण मालमत्ता उपभोगायची होती तसेही सासूच्या मृत्युनंतर नवरा राय हा कामधंदात लक्ष्य घालत नव्हता. अमेरिकेत होता. त्यामुळे संपूर्ण कारभार जालीच्याच हातात होता. सापलन ऐकणार नाहीत हे लक्षात आल्यामुळे जालीने २००८ सासरेबुवांनाही सासूबाईच्याच मार्गानि संपवायचे ठरवले व तसा कट आखून अंमलातही आणला. आई-वडिल दोघांचाही मृत्यु झाल्यावर मुलगा राय बेवां वागू लागला. तो सतत दारु पित असे व दुःखात राहत असे. जाली हौसमौजेकडे त्याचे दुर्दृश्य झाले. याचा दुष्प्रिणाम असा झाला की, जाली र दरम्यान राजकीय पक्षाच्या स्थानिक नेत्याकडे आकर्षित झाली व फिरविवाहाबाबू संबंध मुख झाले. मात्र, याची कुणकुण रायला लागल्यावर तजालीला खडसावले. त्यावर तिने एव्हाना बिनकामाच्या ठरलेल्या पतीदेवांच काटा काढायचे ठरवले आणि कट आखून २०११ साली तिने रायल सायर्नाईड पाजले. हा खूनही पचला असता. पण रायचा मामा मथ्यू याला शाआली. त्याला रायचा मृतदेह निळसर पडलेला दिसला व त्यामुळेच त्यार विषप्रयोग झाला असावा अशी शंका आली. तो पोलिसांना मानगटीवरच बसला. त्यांना खूनाच्या अँगलने तपास करा असे सूचवू लागले जालीला हे सहन न होवून २०१४ साली तिने मामा मथ्यूलाही त्याच मासंपवले. आता जालीच्या मार्गातील सर्व काटे दूर झाले होते. पण दूर एकाकीपण तिला खायला उठले. पैसा हाती आला होता. ती आता कोट्यांना झालेली होती. सासरेबुवांची खोटी सही करून तिने बनावट मृत्युपत्राद्वारे सापंपत्ती घशात घातली होती. पण आता तिला संसारमुखी हवे होते. त्यास ती योग्य जोडीदार शोधू लागली. तिची नजर आता रायची बहिण सिली हिंपतीवर पडली. त्याचे नाव शाजू, पण शाजू हा सरळमार्गी होता. आपल्यास तो पत्नी सिलीला २०१६ साली समान पद्धतीने सायर्नाईड देण्यात तसेही घटवले...यानंतर थोडा काळ जाऊ दिल्यावर तिने शाजूकडे लग्नाचा विकाढला. दोघेही एकाकी असल्यामुळे त्यांनी विवाह करून एकाकी संपविण्याचा निर्णय घेतला व ते लवकरच विवाहबद्द झाले. आता जालीला इज वेळ असल्यासारखे बाटू लागले. आपल्या मार्गातले तब्बल न जण तिने यशस्वीपणे संपवले होते. पण तिच्या दुर्दृश्याने अमेरिकेत बसलेले तिच्या दीराला, रासला संशय आला. यापूर्वीही भावाचा मृत्यु झाल्यावर तजालीच्या मामा मथ्यूचे बोलणे झालेले होतेच. दोघांनाही हा मृत्यु सहन झालेले नव्हता. पण तरीही रास शांत राहिला. पण नंतर मामा मथ्यूही मेला. बाहिंवारली. बिहिणीची छोटी तान्हुली गेली आणि विधवा बहिनीने सगळी संपत्तीहून केली. इतके करून ती थांबली नाही तर तिने नणेदेच्या नवरदेवाशी केले. यामुळे रास बिश्रमला. त्याला या सर्व गोर्टीमध्ये काहीतरी कावळी असल्याचा संशय आला व तो या प्रकरणाच्या मूळाशी जाण्यासाठी भारातीला आला. क्रेप्तात येताच त्याने आपल्या पद्धतीने माहिती गोळा करण्यास सुरु केली. पण त्याच्या चौकशीला मर्यादा होत्या. त्यामुळे त्याने पोलिसांनी संपादला. रासने तक्रार नोंदविल्यामुळे पोलिसांना या प्रकरणाचा नव्याने तारतम्य करता आला. पोलिसांनी जालीला आता अटक केली आणि सरत न्यायालयात आरोपपत्र सादर केले. मात्र, कोरेनाप्रतिबंधक कालखंडामुळे दोन वर्ष वृद्धी गेली. न्यायालयात खटला अजूनही मुख होकू शकलेला नाही. त्यामुळे जालीला केरळ हायकोर्टेस जावीन मिळण्यासाठी विनंती केली. ती कोटीनि मान्य केली. पण जनमारणसातं क्षोभ निर्माण झाल्यामुळे केरळ सरकारने सर्वोच्च न्यायालयात धाव घेत जालीच्या जामीनावर स्थिरिती आणली. यानंतर जालीने तुरुंगास व्यवस्था नाही. दरम्यान, तिचा दुसरा पती शाजू याला या प्रकरणावर जबर मानसिक धक्का बसला. आपण आपल्या पत्नी आणि मुलीच्या खून्यात लग्न केले, या विचारानेच तो अस्वस्थ झाला. पोलीस आधी त्याला जालीच्या कटातील हस्तक मानत होते. पण तसा पुरावा हाती न आल्याने पोलिसांनी शाजूला यात गोवले नाही. मात्र या प्रकरणामुळे धास्तावले आणि पस्तावलेल्या शाजूने जालीला घटस्फोटाची नोटीस पाठवली. रायचांना बायकोसोबत आपण नांदू शकणार नाही, असे या नोटिसीत स्पष्ट म्हटले असल्यावर तजालीला पुढील संगत आहे.

मनोगत व्यक्त करून उपस्थितांना दसऱ्याच्या शुभेच्छा दिल्या.
पंतप्रधान आवास योजनेचा त्वरित लाभ...
आहेत पण या परिसरात ए टी एम सुविधा उपलब्ध नाही, म्हणून एटीएम सुविधा उपलब्ध करून देण्यात यावी अन्यथा वंचित बहुजन आघाडी अहमदपुरडुन, तीव्र आंदोलन ठेण्यात येईल असे निवेदन देण्यात आले आहे. या निवेदनावर वंचित बहुजन आघाडी जिनांना उपाध्यक्ष मनोहर पाटील, वंचित मार्ग दर्शक बाबुराव जंगापले, वंचित सुरीय भाऊ बनसोडे, तालुकाध्यक्ष सहदेव बहेनाळे, उपाध्यक्ष उगोरे, महासचिव सारिपु ढवळे, उपाध्यक्ष विकास घोटे, प्रदिप दिलोराव जाधव, सचिव तबरेजभाई सम्यद, सचिव मंगेश स्वामी, प्रबोध बिलाला शेख, माळगांव ग्राम पंचायत सदस्य शिवानंद कांबळे, मारात्मक भुरे पाटील, ब्रजेन्द्र तुरेवाले आदी उपस्थित होते.
पीडित महिला व मुलींसाठी मनोधैर्य ...
विकास योजने अंतर्गत उपक्रम व योजनांबद्दल माहिती दिली. सदर कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन वकील संतोष डेंगाणे यांनी केले. कार्यक्रमाला वाडा तालुका वकील संघाचे सदस्य वकील रामानंद पाटील, वकील सचिव पाटील, वकील अविनाश साळवे, वकील समीर पाटील, वकील सुधीर पाटील तसेच ग्रामपंचायत संरपच शातिर गोवारी, उपसंरपच समिर ठाकरे सभासद, पोलीस पाटील व ऐने पेठारंजणी गावातील ग्रामस्थ उपस्थित होते.
तसेच वाडा तालुका विधी सेवा समिती व वाडा तालुका वर्कसंघ यांच्या संयुक्त विद्यमाने दुपारी २:०० वाजता वाडा न्यायालयात कायदेविषयक मार्गदर्शन शिबीर घेण्यात आले. सदर कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन वकील संतोष डेंगाणे यांनी केले. सदर कार्यक्रमात व

मगल कार्यालयात कला हाता. ऊरुवार दि.७ आक्टोबर घटथापने रोजा रोजा देवीची मूर्ती त्यांनी मंगल कार्यालयात प्रतिष्ठापना केली होती. रोज नित्य नियमाना देवीची सकाळ संध्याकाळ आरती आणि आरास करण्यात मंडळातील अनेकजण गुतले होते. मात्र सुरज याला देवीच्या मूर्तीच्या ठिकाणी लाईटींग करावायची होती. त्यामुळे तो मी लाईटींग करतो, मला काय दयायचे ते दय मी काय जास्त पैसे धेणार नाही असे तो मंडळाच्या अध्यक्ष, उपाध्यक्ष यांना सांगत होता. पण वैभव भोपळे याला त्याचे म्हणणे काही पटत नव्हते. ते मंडळासाठी नव्हे तर आपल्या व्यवसायासाठी लाईटींग करतो असे म्हणत आहे असे त्याला बाट नव्हते. त्याची लाईटींग त्याला घ्यायचीच नव्हती. यासाठी तो कोरोना महामारीचे कारण सांगत होता. कारण लाईटींग केली तर गवातील तरुण मुले मुली, विवाहित स्त्रीया या दांडिया खेळायला येणार त्यामुळे गर्द नेणार असे तो मंडळातील कार्यकर्त्याना सांगत होता. त्याचे हे म्हणणे बन्याच्च जणांना पटले होते. त्यातच सरकारकडून काही निर्बंध असल्याने लाईटींग करायची नाही असे तो म्हणत होता. त्यामुळे सुरज याला त्याचा राग येते होता. देवीची मंगल कार्यालयात प्रतिष्ठापना केल्यापासून सुरज हा गेल्या देव तीन दिवसापासून मंडळातील कार्यकर्त्यांना भेटून लाईटींग करतो असे सांगून त्याचे कडून परवानगी मागत होता. पण वैभवने त्यात खोडा घातला होता. त्याने आपले म्हणणे मंडळाच्या अध्यक्ष उपाध्यक्ष आणि बाकीच्या कार्यकर्त्यांना पटवून सांगितले असल्याने ते ही लाईटींग करायला तयार नव्हते. त्यामुळे सुरज त्यांना या संदर्भात भेटायला आला की ते ही त्याला यावरी लाईटींग नक्की पुढच्या वर्षी बघु असे सांगत होते. आपल्या कामात वैभव यांनेच खो घातल असून त्यांनेच मंडळाच्या कार्यकर्त्यांना आपल्या विरुद्ध सांगितले आहे हे सुरजने ओळखले होते. तो आगोदरच तापट आणि रागीट स्वभावाचा होता त्यामुळे तो आपले म्हणणे खरे करण्यासाठी कोणत्याही थराला जाण्याचे त्याची तयारी होती. तो आता वैभववर चिडून होता. त्याला एकदा घड शिकवायाचाच असा विचार तो करीत होता. आपल्या कामात तो खो घालते म्हणजे काय? आज त्याने खो घातला, उदया दुसरा कुणी तरी खो घालेल म्हणून आपल्या धंदा कसा चालणार याचा तो विचार करीत होता. वैभवने लाईटींग करण्यास विरोध केल्याचे त्याने मनात ठेवले होते. योग्य वेळी त्याला चांगलाच समज देण्याचा त्याने मानस केला होता. शनिवार दि.९ ऑक्टोबर २०२१ रोजी रात्री १०च्या दरम्यान सुरज पाटील हा डिंक करूनच मंडळाच्या ठिकाणी आला. त्या ठिकाणी वैभव भोपळे सह मंडळातील अनेकजण होते. ते सगवें आपसात बोलत असताना सुरज तेथे आला. त्याने मंडळाच्या अध्यक्षांना व इतरांना मी लाईटींग करतो म्हणत असताना तुकी त्याला का विरोध करता असल्याने थेट प्रश्न विचारीत त्याने मुद्दालाच हात घातला होता. त्यावेळी मंडळाच्या अध्यक्षांनी व इतरांनी त्याला मागचेच गुळगुळीत उत्तर दिले होते. यावर्षी कोरोनाची मर्यादा असल्याने गर्दी कणे शक्य नाही, लाईटींग केली तर गर्द नव्हते. म्हणून आपण पुढच्यावरी लाईटींचे बघुया असे त्यांनी सांगून त्याच्या समजूत काढीत होते. पण तो काही त्याचे ऐकत नव्हता. त्यातच वैभवने मध्येच त्याला म्हटले सुरज तू मंडळाच्या कामात व्यवसायीक संबंध आणू नकोस तुझा फायदा तू बघू नकोस असे म्हटल्यावर आगोदरच दारूच्या नशेत असणाऱ्या सुरजला त्याचा राग आलेला होता. तो तसा वैभववर अधिपासूनच चिडून होता. त्या दोघांत वादावादी सुरु झाली होती. सुरजला मंडळाचे कार्यकर्त्यांना समजावून सांगत होते. पण तो वैभवच्या अंगावर जात त्याला अर्वाच्च भाषेच शिव्या देत होता हे बघून वैभव ही त्याला मारायला त्याचे अंगावर गेला त्यावेळी त्याला मंडळाच्या इतरांनी बाजुला नेले होते. तरीही वाद काही मिटला नव्हता. सुरज व वैभव ऐकमेकाच्या अंगावर जात होते. त्यातच दारूच्या नशेत असणाऱ्या सुरज याने अंगावर आलेल्या वैभववर आपल्याकडील चाकूने सपासप वार केले. कुणाला काही कलायच्या आत त्याने त्याच्या मानेव पोटावर आणि हातावर चाकूने वार केल्याने वैभव याच्या पोटातून मोठ्या प्रमाणात रक्तखाच सुरु झाला. तो खाली जमीनीवर पोटाला हात लावून पडला वैभववर चाकूने हळ्या झाल्याने त्याचे घरचे लोक तेथे आले. घटनास्थळी बन्याचजणांनी गर्दी केली होती. त्यावेळी त्याला इतरांनी उचलून गवातील दवाखान्यात नेले. त्याची गंभीर अवस्था बघून त्याला कोहांपूर येथील सीपीआर रुग्णालयात नेण्यास तेथील डॉक्टरांनी सांगितले. परंतु तेथील उपचारात पूर्वीच त्याचा मृत्यु झाला असल्याचे सीपीआर रुग्णालया तील डॉक्टरांनी सांगितले. या घटनेची माहिती करवीर पोलीस स्टेशनला समजाताच पोलीसी ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले होते. त्यांनी घटनेचा पंचानामा करून याघटनेची माहिती घेतली होती. घटनास्थळावरून संशयीत आरोपी सुरज पाटील हा पळवून गेला होता. ही घटना कुणी आणि कोणत्या कारणातून केली होते. याची माहिती पोलीसांना मिळाली होती. घटनास्थळी इस्पूर्ली पोलीस स्टेशनचे स.पो.नी विश्वास पाटील याचे सह स्थानिक गुहे अन्वेषनचे पोलीसांनी भेद देवून घटनेची पाहणी केली होती. या घटनेची नोंद इस्पूर्ली पोलीस ठाण्यात करण्यात आली होती. दुसऱ्या दिवशी म्हणजे शनिवार सकाळी या घटनेतील संशयीत आरोपी सुरज पाटील हा स्वतःहून पोलीसात हजर झाला. पोलीसांनी त्यालात ताब्यात घेवून त्याचेकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्यांना आपला गुन्हा कबुल करून तो का आणि कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना दिली. मयत वैभव भोपळे याच्या नातेवर्किंगानी दिलेल्या फिर्यादीवरूपी पोलीसांनी वैभव साताप्या भोपळे (वय २५) रा.लोहार गळी, खेबवडे याच्या खून प्रकरणी सुरज साताप्या पाटील (वय २५) त्याचे विरोधात भाद.वी. कलांडे ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याला मा.कोर्टासमार हजर केले असता मा.कोर्टीने त्याला तीन दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली आहे. या घटनेचे पुढील तपास इस्पूर्ली पोलीसाबरोबर करवीर पोलीस स्टेशनचे पोलीस ही करीत आहेत. कोणत्याही व्यवहारात संयम हा असावा लागतो पण तो संयम अनेकात असतोच असे नाही. आपला व्यवसायीक दृष्टीकोण ठेवून सार्वजनिक आणि धार्मिक कार्यक्रमात अनेकजण भाग घेत असताना आणि आपले तेच म्हणणे खरे करण्याचा प्रयत्न करतात आणि येथेच नको ती अघाटित अशी घटना घडेल.

वकील सी.पी पाटील यांनी अन्न अधिकार व वकील लाटे यांना महिलांचे अधिकार याविषयी उपस्थितांना माहिती दिली . सदा कार्यक्रमास तालुका वकील संघाचे पदाधिकारी, सदस्य व साधारणत ३० पक्षकार उपस्थित होते.

विद्यार्थ्यांना लोकल प्रवासाची परवानगी ...

लोकल प्रवासाची परवानगी दिलेली आहे. मात्र लोकल ट्रेनच्या प्रवास करण्यासाठी कोवीड व्हॅक्सिनचा दोन डोसची आवश्यकता आहे आणि साकाराचा तसा आदेश आहे. पण अजून १८ वर्षांखालील मुलांना कोरोना प्रतिबंधक लसीची परवानगी मिळालेली नाही. त्यामुळे मोठ्या प्रमाणावर विद्यार्थ्यांना लोकल प्रवास करताना अडचणी येते आहेत. भवानजी यांच्या या पत्राची आरोग्यमंत्री टोपे यांनी तातडीने दखल घेऊन याबाबत आरोग्य सचिवांना आदेश जारी करण्याचे निर्देश दिलेत. त्याबद्दल बाबूभाई भवानजी यांनी आरोग्य मंत्र्यांचे आभास मानले आहेत.

जईई अँडव्हान्स २०२१ परीक्षेत ...

महाविद्यालयातील प्राध्यापक व विद्यार्थ्यांनी एकत्रित प्रयत्नांचे पराकाश करून हे यश संपादन केलेले आहे. या यशाबद्दल संसाध्यक्ष प्रा.उमाकांत होनराव, संस्थेच्या सचिव तथा महाविद्यालयाच्या प्राचाय मा. सुलक्षणा केवळराम, संस्थेच्या कोषाध्यक्ष मा. प्रेरणा होनराव संस्थेचे कार्यकारी संचालक प्रा.ओंकार होनराव, उपप्राचार्य मा.राजकुमार केदासे, प्रा. उमेश राठोड, प्रा.सुहास काटकर, प्रा.अविनाश पांडे, प्रा. रामशंकर यादव, प्रा.सुनील कुमार वर्मा, प्रा. विकास कुमार सोनी प्रा.सतीष पाटील, प्रा. प्रसाद कुलकर्णी, प्रा. सुदेश पगार, प्रा.श्रीराम कुलकर्णी यांनी विद्यार्थ्यांचे या दैदीप्यमान यश प्रासीसाठी कौतुक केले

